

اثر سوش‌های مختلف باکتری‌های ریزوپیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه ارقام اصلاح شده نخود

Effect of Different Strains of Rhizobium on Seed Yield and Its Components of Improved Chickpea (*Cicer arietinum* L.) Cultivars

مریم خدارحمی^۱، سیدحسین صباح‌پور^۲ و امین فرنیا^۳

- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد
۲- دانشیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان، همدان (نگارنده مسئول)
۳- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد، بروجرد

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۶/۲۸ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۱/۲۲

چکیده

خدارحمی، م.، صباح‌پور، س. ح. و فرنیا، ا. ۱۳۹۲. اثر سوش‌های مختلف باکتری‌های ریزوپیوم بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه ارقام اصلاح شده نخود.
محله بهزیارتی نهال و بذر ۲۹-۲، ۴۰۳-۴۱۲(۳).

به منظور بررسی اثر تلقیح بذر نخود با مزوریزوپیوم بر روی عملکرد و اجزای عملکرد دانه ارقام نخود دیهم، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی اکباتان مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان در سال زراعی ۱۳۸۹-۹۰ در شرایط مزرعه اجرا گردید. عوامل آزمایشی شامل سه رقم نخود: آرمان، هاشم و آزاد و سوش باکتری در شش سطح شامل دو نژاد باکتری مزوریزوپیوم (SWRI-3 و SWRI-15) و شاهد (بدون تلقیح) بودند. در دوران رشد علاوه بر مراقبت‌های زراعی، تاریخ گلدهی، تاریخ رسیدگی، ارتفاع بوته، تعداد غلاف در بوته، عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت، وزن صد دانه و عملکرد دانه در واحد سطح یادداشت برداشتی شد. نتایج نشان داد که ارقام از نظر تاریخ گلدهی، تاریخ رسیدگی، ارتفاع بوته، تعداد غلاف در بوته، عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت و عملکرد دانه در سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی‌دار داشتند. اثر سوش‌های باکتری بر تاریخ گلدهی، شاخص برداشت و عملکرد دانه نیز معنی‌دار بود. اثر متقابل سوش باکتری × رقم بر تاریخ گلدهی، تاریخ رسیدگی، ارتفاع بوته، شاخص برداشت و عملکرد دانه معنی‌دار بود. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که کمترین تعداد روز تا رسیدن مربوط به استفاده از سوش باکتری مزوریزوپیوم (SWRI-3) و رقم آرمان بود. بلندترین ارتفاع بوته در تیمار استفاده از سوش باکتری مزوریزوپیوم (SWRI-15) و رقم هاشم مشاهده گردید. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که بالاترین عملکرد دانه از تیمار رقم آزاد با سوش باکتری مزوریزوپیوم (SWRI-15) به دست آمد که نسبت به تیمار شاهد (بدون تلقیح) ۱۵۱ درصد بیشتر بود. با توجه به اثر مفید زیست محیطی و بهبود عملکرد واجزای عملکرد دانه نخود، تلقیح مزوریزوپیوم می‌تواند جایگزین مناسبی برای مصرف نیتروژن باشد.

واژه‌های کلیدی: باکتری مزوریزوپیوم، سودوموناس، عملکرد دانه، اجزاء عملکرد دانه و شاخص برداشت.

مقدمه

نخود با مزوریزویوم و کاربرد کودهای نیتروژن و عنصر روی (Zn) بر عملکرد واجزای عملکرد دانه نخود دیم گزارش کردند که تلقیح مزوریزویوم همراه با مصرف ۲۵ کیلوگرم در هکتار سولفات روی بالاترین عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک را تولید نمود. در ۲۳۸ آزمایش استاندارد مزرعه ای که در بیش از ۲۰ کشور و روی ۸ گیاه بقولات مختلف انجام شد، نتایج امیدوار کننده ای در خصوص اثر مثبت تلقیح در بهبود عملکرد گیاه، هم در شرایط آزمایشی و هم در مزارع کشاورزان بدست آمد (Kessel *et al.*, 2000).

این پژوهش به منظور بررسی اثر سوشهای باکتری ریزویوم بر روی عملکرد واجزای عملکردار قام اصلاح شده نخود انجام شد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق بصورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی ۱۳۸۹-۹۰ در استگاه تحقیقات کشاورزی اکباتان همدان در شرایط دیم مزرعه اجرا گردید. استگاه تحقیقاتی اکباتان با طول جغرافیایی ۴۸ درجه و ۵۲ دقیقه شرقی، عرض جغرافیایی ۳۴ درجه و ۵۲ دقیقه شمالی، ارتفاع ۱۷۵۰ متر از سطح دریا، اقلیم نیمه خشک و سرد کوهستانی، میانگین بارش سالانه بلند مدت در این استگاه ۲۹۸/۲ میلی‌متر و تعداد روزهای یخندهان در سال، ۱۲۹ روز می‌باشد. در سال زراعی ۱۳۸۹-۹۰ میزان بارش

نخود سومین بقولات مهم دنیا و مهمترین جبویات کشت شده در ایران بوده و سطح زیر کشت دیم آن در ایران ۷۰۰ هزار هکتار می‌باشد (Sabaghpour, 2006). بقولات از طریق همزیستی با باکتریها می‌توانند بخشی از نیتروژن مورد نیاز خود را تامین نمایند. بنابراین، استفاده از کودهای بیولوژیک می‌تواند نقش موثری در تامین نیتروژن مورد نیاز آنها ایفا نماید (Rodriguez- Navarro *et al.*, 2000).

استفاده از پدیده تثیت بیولوژیکی نیتروژن، به عنوان یکی از ضرورت‌های حیاتی برای تحقق نظامهای کشاورزی پایدار مورد تأکید قرار گرفته است. آنچه که از دید گاه کشاورزی پایدار مهم است، اعمال روش‌هایی است که بر اساس آنها بتوان از طریق تلقیح خاک و بذر یا گیاهچه عملکرد را افزایش داد. ریزویوم موثر برای نخود شامل نژادهای *Mesorhizobium ciceri* می‌باشد که اغلب برای نخود اختصاصی بوده و جداسازی آنها معمولاً خیلی کم صورت گرفته است (Elhadi and Elsheikh, 1999).

همزیستی نخود با ریزویوم در شرایط محیطی مناسب می‌تواند موجب تثیت نیتروژن هوا تا ۱۷۶ کیلوگرم در هکتار در طول فصل زراعی شود (Rupela and Saxena, 1987). سليمانی و اصغرزاده (Solemani and Asgharzadeh, 2010) در آزمایشی به منظور بررسی کارایی تلقیح بذر

$$b2 + b5 = (15cc + 15cc) + 12 cc$$

کاشت پس از یک شخم سطحی و سیکلوتیل در شرایط مناسب رطوبت مزرعه انجام گرفت. هر واحد آزمایشی شامل ۴ خط ۴ متری بود. فواصل خطوط و بوته‌ها روی خطوط به ترتیب ۳۰، ۱۰ سانتیمتر بود. در طول مدت رشد و نمو علاوه بر مراقبت‌های معمول زراعی نظیر وجین علفهای هرز در دو نوبت از صفات مورد نظر شامل ارتفاع بوته، تعداد روز از کاشت تا رسیدن کامل، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف، وزن صد دانه و عملکرد بیولوژیک یادداشت برداری گردید.

یادداشت برداری از ارتفاع بوته، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و وزن صد دانه با انتخاب تصادفی ۵ بوته از هر کرت انجام شد. تعداد روز از زمان کاشت تا مرحله زایشی و رسیدگی کامل به ترتیب از تعداد روز از کاشت تا گلدنه و رسیدن کامل محاسبه شد.

در هنگام برداشت پس از حذف ۲۵ سانتی‌متر از ابتدا و انتهای دو خط وسط از سطح ۲/۱ متر مربع در هر کرت، عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک به طور جداگانه برداشت گردید و شاخص برداشت با استفاده از فرمول ذیل محاسبه گردید.

۲۶۹ میلی‌متر و تعداد روزهای یخ‌بندان این استگاه ۱۳۲ روز گزارش شد. مقدار بارش پس از کشت آزمایش ۱۰۵/۱ میلی‌متر بود که بیشترین بارش مربوط به اردیبهشت ماه با ۷۶ میلی‌متر بود.

عوامل آزمایشی شامل سه رقم نخود: آرمان، هاشم و آزاد و سوشاهی باکتری در ۶ سطح شامل دو نژاد باکتری مزوریزوبیوم SWRI-15 و SWRI-3 ترکیب باکتری + سودوموناس به صورت SWRI-15+P169 و SWRI-3+P169 سودوموناس (P169) و شاهد (بدون تلقیح) بودند. سوشاهی باکتری از بخش بیولوژی خاک موسسه تحقیقات آب و خاک تهیه گردیدند. بذر ارقام به روش پاششی (Sprinkler application) با ماده تلقیحی و محلول چسباننده آغشته گردید و بلا فاصله پس از خشک شدن کاشته شدند. میزان سوشاهی مزوریزوبیوم و ماده چسباننده برای کلیه ارقام بکار رفته در آزمایش بصورت یکسان مصرف گردید. این میزان برای هر یک از ارقام نخود بصورت ذیل محاسبه و اعمال گردید:

$$(b1) = SWRI - 3 = 30 cc$$

$$(b2) = SWRI - 15 = 30 cc$$

$$b5 = p169 = 30 cc$$

$$= 12 cc$$

$$b1 + b2 = (15cc + 15cc) + 12 cc$$

عملکرد کل اندامهای هوایی/عملکرددانه = شاخص برداشت

شاخص برداشت و عملکرد دانه در سطح احتمال ۱٪ تفاوت معنی دار داشتند (جدول ۱). اثر متقابل سوش های باکتری \times ارقام بر تاریخ گلدهی، تاریخ رسیدگی، ارتفاع بوته، شاخص برداشت و عملکرد دانه معنی دار بود (جدول ۱). محمدی و همکاران (Mohammadi et al., 2011) نیز تاثیر معنی دار اثر رقم و سویه باکتری بر روی عملکرد دانه، تعداد غلاف در بوته، وزن صد دانه و تعداد دانه در غلاف در لوییا را مشاهده کردند.

مقایسه میانگین ها نشان داد که بیشترین و کمترین تعداد روز تا گلدهی به ترتیب در سوش باکتری مژوریزویوم (SWRI-15) + سودوموناس در رقم آزاد مشاهده شد (جدول ۲). همچنین نتایج نشان داد که بیشترین و کمترین تعداد روز تا رسیدگی به ترتیب در سوش باکتری مژوریزویوم (SWRI-3) + سودوموناس در رقم هاشم و سوش باکتری مژوریزویوم (SWRI-3) + در رقم آرمان بود (جدول ۲).

نظر به اینکه ۹۵٪ نخود در کشور در شرایط دیم کشت می گردد و تنش خشکی آخر فصل یکی از عوامل اصلی در کاهش عملکرد در واحد سطح می باشد، زود رسی ژنتیپ ها می تواند میزان خسارت تنش خشکی آخر فصل را کاهش دهد (Sabaghpour, 2006).

بلندترین ارتفاع بوته در سوش باکتری مژوریزویوم (SWRI-15) در رقم هاشم مشاهده

با استفاده از نرم افزارهای SAS، EXCEL و SPSS داده های آزمایش مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. مقایسه میانگین ها نیز با استفاده از آزمون چندامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ انجام شد.

نتایج و بحث

تجزیه واریانس داده ها نشان داد که اثر سوش های باکتری بر روی تاریخ گلدهی، شاخص برداشت و عملکرد دانه معنی دار بود. اثر سوش های باکتری بر روی ارتفاع بوته، وزن صد دانه، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و عملکرد معنی دار نبود (جدول ۱). خندان بجندي و همکاران (Khandan Bejandi, et al., 2010) اثر تلقیح نخود با ریزویوم بر روی تعداد دانه در غلاف، شاخص برداشت و عملکرد دانه را معنی دار و بر روی وزن صد دانه و تعداد غلاف در بوته را غیرمعنی دار گزارش گردند. سليماني و اصغرزاده (Solemani and Asgharzadeh, 2010) گزارش کردند که تلقیح با مژوریزویوم همراه با مصرف سولفات روی موجب افزایش معنی دار در تعداد غلاف در بوته و وزن صد دانه نخود گردید.

تجزیه واریانس داده ها نشان داد که ژنتیپ ها از نظر تاریخ گلدهی، تاریخ رسیدگی، ارتفاع بوته، تعداد دانه در غلاف، تعداد غلاف در بوته، عملکرد بیولوژیک،

جدول ۱- تجزیه واریانس اثر سوشهای مختلف باکتری ریزو بیوم بر صفات مختلف در ارقام نخود

Table1. Analysis of variance for the effect of different strains of rhizobium bacteria on different traits of chickpea cultivars

S.O.V.	منابع تغیرات	درجه آزادی	میانگین مربوطات MS										شاخص برداشت
			df	روز تا گلدهی Days to flowering	روز تا رسیدگی Days to maturity	ارتفاع بوته Plant height	تعداد غلاف در بوته Pod plant ⁻¹	تعداد دانه در غلاف Seed pod ⁻¹	وزن صد دانه 100 grain weight	عملکرد بیولوژیک Biological yield	عملکرد دانه Grain yield	Harvest index	
Replication	تکرار	2	0.52 ns	0.58 ns	39.24 ns	0.22 ns	0.26 ns	38.30 ns	5222.30 ns	957.22 ns	148.11 ns		
Genotype (G)	زنو تیپ	2	83.57 **	58.30 **	83.41 **	2.84 **	5.81 **	25.77 ns	25524.13 **	43468.53 **	3412.63 **		
Bacterium (B)	باکتری	5	1.41 *	0.52 ns	4.00 ns	0.13 ns	0.12 ns	41.66 ns	1136.95 ns	1035.05 **	103.87 **		
B × G	باکتری × زنو تیپ	10	10.06 **	2.00 *	14.44 **	0.24 ns	0.25 ns	48.62 ns	1932.01 ns	1031.49 **	66.05 **		
Error	اشتباه	34	0.48	0.48	3.00	3.00	0.39	48.78	1550.13	145.11	12.62		
C.V. (%)	درصد ضریب تغیرات		0.93	0.70	4.99	22.36	27.03	23.18	10.21	10.36	11.6		

* و **: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪

ns: غیر معنی دار

* and ** : Significant at the 5% and 1% levels of probability, respectively.

ns: Not- significant

جدول ۲- مقایسه میانگین اثر متقابل سوش باکتری × رقم بر روی صفات زراعی ارقام نخود

Table 2. Mean comparison of bacteria × cultivar interaction effect on agronomic traits of chickpea cultivars

رقم	بakterی	روز تا گلدهی	روز تا رسیدگی	ارتفاع بوته (سانتی متر)	عملکرد (کیلو گرم در هکتار)	شاخص برداشت (%)
Cultivar	Bacterium	Days to flowering	Days to maturity	Plant height (cm)	Grain yield (kg ha^{-1})	Harvest index (%)
آرمان	Check	72de	98b	36.20ab	520f	26.24fg
	SWRI-3	73cde	95c	30.93de	573ef	30.45ef
	SWRI-15	72de	97bc	35.80abc	722abcd	37.58cde
	SWRI-3+P169	73cde	97b	36.13ab	793ab	38.12cde
	SWRI-15+P169	74c	98b	35.13abcde	639xdef	31.15ef
	P169	72de	97bc	31.40cde	700bcde	31.53ef
هاشم	Check	76b	100a	38.20a	304gh	15.80h
	SWRI-3	77ab	101a	38.53a	340g	18.23gh
	SWRI-15	73cd	100a	34.53abcde	283gh	17.11h
	SWRI-3+P169	77ab	101a	37.67a	177h	10.68h
	SWRI-15+P169	78a	100a	38.07a	286gh	15.39h
	P169	77ab	100a	35.23abcd	325g	18.91gh
آزاد	Check	73cde	97bc	32.60bcde	653bcdef	41.65bc
	SWRI-3	73cd	97bc	33.20bcde	771abc	46.83ab
	SWRI-15	77ab	98bc	32.87bcde	852a	51.43a
	SWRI-3+P169	72cde	97bc	32.20bcde	662bcdef	40.22bcd
	SWRI-15+P169	71e	97bc	30.73e	587def	31.84def
	P169	73cde	98b	35.20abcd	783ab	48.21ab

میانگین‌هایی، در هر ستون، که دارای حداقل یک حرف مشترک می‌باشند بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی‌دار ندارند.

Means, in each column, followed by at least one letter in common are not significantly different at the 5% probability level-using Duncan's Multiple Range test.

گزارش کردند که تلقیح با ریزوبیوم به طور معنی‌داری موجب افزایش وزن خشک شاخصاره و عملکرد دانه می‌گردد. خندان بجنده و همکاران (Khandan Bejandi, *et al.*, 2010) گرفتند که با افزایش تراکم و تلقیح بذر نخود با باکتری ریزوبیوم شاخص سطح برگ افزایش یافت. عدم کاربرد باکتری (تیمار شاهد) در عدس، موجب کاهش شاخص برداشت گیاه شد (Bremer and Kessel, 1990). محمود و اطهر (Mahmood and Athar, 2008) گزارش کردند که در ماش تلقیح با ریزوبیوم به طور معنی‌داری موجب افزایش وزن خشک شاخصاره گردید و همچنین سید اخترو صدیقی زکی (Akhtar and Siddiqui, 2008) گرفتند که تلقیح با ریزوبیوم به طور معنی‌داری موجب افزایش وزن خشک شاخصاره و عملکرد گردید.

رقم آزاد در تیمار تلقیح با سوش باکتری مزوریزوبیوم (SWRI-15) بالاترین عملکرد دانه (۸۵۲ کیلوگرم در هکتار) را تولید کرد که نسبت به تیمار شاهد (بدون تلقیح) ۱۵۱٪ عملکرد دانه بیشتری تولید نمود. سایر تیمارهای تلقیح اختلاف معنی‌داری با شاهد نداشتند. سه تیمار: SWRI-15+P169 و SWRI-15 و P169 در همزیستی با رقم آرمان عملکرد بالا معنی‌داری نسبت به تیمار شاهد (بدون تلقیح) تولید کردند که تیمار ترکیبی

گردید (جدول ۲). افزایش ارتفاع بوته در ارقام اصلاح شده نخود در مناطق سردسیر، می‌تواند امکان برداشت مکانیزه این گیاه را فراهم نماید (Sabaghpour, 2006).

بیشترین و کمترین شاخص برداشت به ترتیب در سوش باکتری مزوریزوبیوم (SWRI-15) در رقم آزاد و سوش باکتری مزوریزوبیوم (SWRI-3) + سودوموناس در رقم هاشم بدست آمد (جدول ۲). جبوبات در دوره پر شدن دانه در مقایسه با سایر گیاهان نیاز شدیدی به نیتروژن دارند. در دوره پر شدن دانه بافت‌های رویشی و به ویژه برگ‌ها با تخلیه ذخایر نیتروژن وارد مرحله پیری می‌شوند. متعاقب آن ظرفیت فتوستنتزی و جذب نور آن‌ها کاهش می‌یابد و از میزان شاخص سطح برگ نیز کاسته می‌شود. در نتیجه، طول دوره پر شدن کاهش و پتانسیل تولید دانه افت می‌کند (Sesay and Shibles, 1980). قسمت اعظم نیتروژن تثیت شده توسط مزوریزوبیوم در اختیار گیاه میزبان قرار گرفته و باعث افزایش غلظت نیتروژن به خصوص در شاخصاره گیاه می‌شود (Marschner, 1995).

در آزمایشی درسودان با تلقیح ریزوبیومی بذر نخود به همراه مصرف ۵۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار مشاهده شد که اجزای عملکرد دانه در اثر تلقیح مزوریزوبیوم نسبت به شاهد افزایش یافت (Ahmed, 1996). الهادی و الشیخ (Elhadi and Elsheikh, 1999) و سیوارمیه و همکاران (Sivaramaiah *et al.*, 2007)

عملکرد دانه نخود را به ترتیب در این دو مکان ۳۶ و ۲۰٪ زیاد داد.

(Kantar *et al.*, 2003; Icgen *et al.*, 2002) لیمانی و اصغر زاده (Solemani and Asgharzadeh, 2010) گزارش کردند که در اثر تلقیح مزوریزویوم همراه با مصرف ۲۵ کیلوگرم در هکتار سولفات روی، عملکرد دانه نخود به میزان ۴۸/۷٪ نسبت به شاهد افزایش یافت. الماس زایدی و همکاران (Almas Zaidi *et al.*, 2003) و ایچگین و همکاران (Icgen *et al.*, 2002) بیشترین عملکرد نخود را در تیمار تلقیح با ریزوویوم گزارش کردند.

با توجه به اثر مفید زیست محیطی و بهبود عملکرد و اجزای عملکرد دانه نخود با تلقیح مزوریزویوم که می‌تواند جایگزین مناسبی برای مصرف نیتروژن باشد. بنابراین توصیه می‌شود بذر رقم آزاد با باکتری مزوریزویوم (SWRI-15) جهت کشت آغاز شود.

سپاسگزاری

نگارندگان از مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان که تسهیلات لازم برای انجام این پژوهش را فراهم آورده‌اند و از مساعدت آقای دکتر اصغر زاده در تهیه سوش‌های باکتری و از آقایان مهندس آذری و مهندس سوری جهت رهنمودهای مفید آنان در طول اجرای آزمایش تشکر و سپاسگزاری می‌کنند.

باکتری + سودوموناس مناسب‌تر از سایر تیمارهای تلقیحی با آرمان بود.

رقم هاشم در هیچیک از تیمارهای تلقیحی عملکرد معنی‌داری نسبت به شاهد (عدم تلقیح) تولید نکردند. اختصاصی بودن باکتری ریزوویوم همزیست با نخود روابط همزیستی نژادهای باکتری و ارقام نخود را پیچیده‌تر کرده است (Khazaie *et al.*, 2008). تغییرات عملکرد دانه در این پژوهش احتمالاً مربوط به اختلاف در میزان توان تثیت نیتروژن و فراهمی آن برای گیاه توسط سویه‌های مختلف باکتری بود. فرنیا و همکاران (Farnia *et al.*, 2006) گزارش کردند که واکنش نژادهای باکتری برادری ریزوویوم ژاپونیکوم در سویا در رطوبت‌های مختلف خاک متفاوت بود. برخی از نژادها از قدرت سازگاری و ثبات بیشتری برخوردار بودند. محمدی و همکاران (Mohammadi *et al.*, 2011) گزارش کردند که رقم لوییا صیاد در تلقیح با سویه ۱۱۶ در مقایسه با سایر ترکیب‌های تیماری دارای بیشترین میزان عملکرد بود.

محمودی (Mahmoodi, 2005) با بررسی سه سوش از ایکریسات (ICRISAT) و سه سوش از ایکاردا (ICARDA) و تیمار شاهد بر روی نخود پیروز گزارش کرد که بالاترین عملکرد دانه با تیمار تلقیح با سوش IC-2091 بدست آمد که موجب افزایش ۳۴٪ عملکرد گردید. محققان در ساسکاچوان و ترکیه نیز نشان دادند که تلقیح ریزوویومی

References

- Akhtar, S., and Siddiqui, Z. 2008.** Biocontrol of a root-rot disease complex of chickpea by *Glomus intraradices* *Rhizobium* sp. and *Pseudomonas straita*. *Crop Protection* 27: 410-417.
- Almas Zaidi, M. D., Saghir Khan, M. D., and Amil, A. 2003.** Interactive effect of rhizotrophic microorganisms on yield and nutrient uptake of chickpea (*Cicer arietinum* L.). *European Journal of Agronomy* 19: 15-21.
- Bemer, E., and Kessel, C. V. 1990.** Selection of *Rhizobium leguminosorum* strains for lentil under growth room and field conditions. *Plant and Soil* 121: 47-56.
- Elhadi, E. A., and Elsheikh., E. A. E. 1999.** Effect of rhizobium inoculation and nitrogen fertilization on yield and protein content of six chickpea (*Cicer arietinum* L.) cultivars in marginal soils under irrigation. *Nutrient Cycling in Agroecosystems* 54: 57-63.
- Farnia, A., Noormohammadi, G., Naderi, A., Darvish, F., and Majidi Hervan, I. 2006.** Effect of drought stress and strains of *Bradyrhizobium japonicum* on grain yield and associated characteristics in soybean (cv. Clark) in Borujerd. *Iranian Journal of Crop Sciences* 8(3): 201-214.
- Icgen, B., Qzcengiz, G., and Alaeddinoglu, G. 2002.** Evaluation of symbiotic effectiveness of various *Rhizobium cicer* strains. *Research in Microbiology* 153: 369-372.
- Kantar, F., Elkoca, E., Ogutcu, H., and Algur, O. F. 2003.** Chickpea yield in relation to Rhizobium inoculation from wild chickpea at high altitudes. *Journal of Agronomy Crop Science* 189: 291-297.
- Kessel, C. V., and Hartely, C. 2000.** Agricultural management of grain legumes: has it led to an increase in nitrogen fixation? *Field Crops Research* 65: 165-181.
- Khandan Bejandi, T., Seyed Sharifi, R., Sedghi, M., Asghari Zakaria, R., Namvar, A., and Jafari Moghaddam, M. 2010.** Effect of plant density, rhizobia and microelements on yield and some of morph physiological characteristics of chickpea. *European Journal of Crop Production* 3(1): 139-157.
- Khazaie, H. R., Parsa, M., and Hosseinpahahi, F. 2008.** Effect of inoculation of rhizobium native strains on nodulation of kabuli and desi chickpea (*Cicer arietinum* L.) genotypes in different moisture levels in vegetative stage. *Iranian Journal of Field Crops Research* 6(1): 89-97. (In Persian).

- Mahmood , A., and Athar, M. 2008.** Cross inoculation studies: Response of *Vigna mungo* to inoculation with rhizobia from tree legumes growing under arid environment. International Journal of Environment Science and Technology 5: 135-139.
- Mahmoodi, H. 2005.** Study on adaptability and symbiosis of different strains of rhizobium drought resistant with chickpea (*var. Pyroz*) under rainfed conditions. Pp. 136. In: Proceedings of the 1st Iranian Pulses Crops Symposium.
- Marschner, H. 1995.** Mineral nutrition of higher plants. Academic Press. San Diego, CA. USA. 849 pp.
- Mohammadi, M., Majnoon Hoseini, N., Esmaeili, A., Dashtaki, M., and Mohammad Alipour, H. 2011.** Study of the Rhizobium function on yield and yield components, chlorophyll and seed protein of common bean cultivars (*Phaseolus vulgaris L.*). Iranian Journal of Field Crops Science 42(3): 535-543. (In Persian).
- Rodriguez- Navarro, D. N., Buendia, A. M., Camacho, M., and Lucas, M. M. 2000.** Characterization of *Rhizobium spp.* bean isolates from Southwest Spain. Soil Biology and Biochemistry 32. 1601-1613.
- Rupela, O. P., and Saxena, M. C. 1987.** Nodulation and nitrogen fixation in chickpea. Pp. 191-206. In: Saxena, M. C., and Singh, K. B. (eds.). The Chickpea. CAB International, Wallingford, Oxon.
- Sabaghpour, S. H. 2006.** Prospects and problems for enhancing grain yield of food legumes on dryland in Iran. Iraian Jounal of Crop Science 2(30): 15-54. (In Persian).
- Sesay, A., and Shibles, R. 1980.** Mineral depletion and leaf senescence in soybean as influenced by foliar nutrient application during seed filling. Annals of Botany 45: 47-55.
- Sivaramaiah, N., Malik, D. K., and Sindhu, S. S. 2007.** Improvement in symbiotic efficiency of chickpea (*Cicer arietinum L.*) by coinoculation of *Bacillus* strains with *Mesorhizobium sp. Cicer*. Indian Journal of Microbiology 47: 51-56.
- Solemani, R., and Asgharzadeh, A. 2010.** Effects of *Mesorrhizobium* inoculation and fertilizer application on yield and yield components of rainfed chickpea. Iranian Journal of Pulses Research 1(1): 1-8 (In Persian).